

Berlin, 1910. XII. 22.

Méltóságos Uram!

A királyi kétszázötvenedik hírt,
amely méltóságát érte, a leg-
nagyobb örömmel olvastam.

Igy is felmunka' e'is, ha az ember
egy tapasztalja, hogy a munkadátlan
komoly munkát nemcsak azok
ismerik el, akik biztattatlen tanúi,
hanem elismerik is méltóságuk
az ország vezető férfai is. Mert egy
a legnagyobb elismerés, ahogy a

Kivátságnak akkora mére-
fűkés, amire épen Miltó-
sijóben végünk mi nagyok
bápkik.

Vissze, Miltósnak után, míg
hogy is tizediken át est a
gimut a nagy sündőny dísz-
díze, kedves, csodás brómé.

A miltósnak aranyat is
igaz piból gratulátok flize is
hogy miltó fia sikerked.

Kiváló tífellett

Almaburg Gyula.